

ВИПУСКНИКИ ГРУПИ М 53 (1989)

Справжня дружба вічна! Без жодних заперечень! День урочистої посвяти в студенти (31 серпня 1984 р.) став днем знайомства для 27 студентів першого курсу групи механічного факультету ХАДІ і днем народження їхньої дружби, яка триває вже понад 30 років. Юні, енергійні та надзвичайно обдаровані хлопці та дівчата ступили на нову стежку свого життя, перегорнули сторінку книги долі, яка підготувала їм чимало цікавих знайомств та важливих подій.

Так сталося, що у сформованій групі лише дві людини були харків'янами, інші ж приїхали з різних міст і селищ колишнього СРСР і проживали в гуртожитку, що, звичайно, неабияк сприяло згуртуванню студентів. Вони все робили разом: відвідували навчальні заняття, писали курсові роботи, їздили в колгоспи та будзагони, працювали на суботниках. Взаємини членів групи будувалися за принципом один за всіх і всі за одного.

Більшу частину групи складали хлопці. Вони вже пройшли службу в лавах Збройних сил, а деякі з них навіть закінчили підготовче відділення ХАДІ; були дорослими людьми, свідомими громадянами своєї держави. У зв'язку з відсутністю броні для студентів ВНЗ, сім хлопців з групи було призвано до армії. Навчатися залишилося 20 осіб. У такому складі колектив групи дійшов до свого випуску в 1989 р.

Старостою групи з першого дня навчання був Володимир Листопад. Після закінчення ХАДІ він разом із дружиною Тетяною — також студенткою цієї групи, поїхали до Бердянська, де на заводі підйомно-транспортного обладнання розпочали свою трудову діяльність. У важкі 90-ті подружжя змінило напрям своєї роботи. Тетяна обіймає посаду державного податкового інспектора, Володимир займається бізнесом.

Заступником старости був Юрій Черняк, який спочатку, згідно розподілу, залишився працювати в альма-матер. Та бойовий характер і велике прагнення зробити світ кращим змінили його плани. З 1990 р. він обіймає посади дільничного інспектора та співробітника карного розшуку в системі органів внутрішніх справ України. З 1994 р. працював у Державтоінспекції. З 2005 р. — заступник начальника управління ДАІ ГУМВС України в Харківській області, начальник ДПС ДАІ, полковник міліції. Також в ДАІ України працювали Юрій Онікі-

єнко (капітан, Запорізька область) та Олександр Загребельний (майор, Харківська область).

Завзятий, ініціативний та безстрашний студент Іван Колодько спочатку працював механіком у автопідприємстві, зараз обіймає посаду начальника пожежно-рятувальної команди «Служба порятунку», є депутатом.

Усі інші випускники М 53 механічного факультету ХАДІ не змінили професії інженера-механіка. Зокрема, Віктор Коваленко розпочав трудовий шлях із посади головного механіка Балаклійського управління зрошувальних систем, а потім у різні роки був директором Савинського цукрового заводу, заступником голови РДА з організації та управління роботою агропромислового комплексу в Зміївському і Балаклійському районах Харківської області. Володимир Сологубов пройшов шлях від інженера-конструктора до головного інженера Харківського механічного заводу. Володимир Стельмах почав свою трудову діяльність механіком, нині обіймає посаду технічного директора молокозаводу. Юрій Рижков після закінчення університету працював конструктором на заводі «Будгідраліка», тепер обіймає посаду директора СКТБ «Гідромодуль», здобув науковий ступінь кандидата технічних наук. Його дружина-одногрупниця Світлана на тому ж заводі була технологом, а в 90-х рр. очолила ПФ «ГАЛС», що займається виробництвом запчастин для гідравліки на будівельно-дорожню, комунальну і сільськогосподарську техніку та обладнання. Петро Кукса пройшов довгий і тернистий професійний шлях від механіка до генерального директора ТОВ «АТП» у м. Шахти. Юрій Прокопенко працює механіком в ДСК. Володимир Вовченко спочатку обіймав посаду інженера-механіка, нині бізнесмен. Владислав Жаров після закінчення ХАДІ п'ять років працював на заводі «ХАРТРОН», а зараз працює конструктором в м. Нюрнберзі (Німеччина). Володимир Балдін, після розподілу до Нової Каховки на ДСК, за десять років пройшов шлях від механіка РММ до головного механіка. Зараз в підприємстві «Автотрансгаз» працює начальником автоколони. Мехралі Гулуєв спочатку працював механіком-головним механіком у Прохорівській ДБПМК, а потім переїхав на батьківщину, до Азербайджану, де працює на підприємстві «Матанат». Зіявуддін Андісов працює в Дагестані (Росія). Андрій Дудніков

Група М 53 на будівництві нового корпусу факультету, 1984 р.

Зустріч випускників через 10 років

В. Листопадов

Ю. Черняк

В. Коваленко

В. Сологубов

Ю. Рижков

В. Стельмах

С. Рижкова

Т. Листопадова

В. Жаров

А. Загребельний

Ю. Онікієнко

В. Балдін

М. Гулуєв

В. Вовченко

І. Колодько

П. Кукса

Ю. Прокопенко

З. Андісов

А. Дудніков

С. Штельмах

поїхав працювати на Батьківщину. Сергій Штельмах пішов у вічність за два тижні після закінчення інституту...

Двадцятка М 53 була успішною та дружньою як під час навчання в інституті, так і після нього. Досягти високих результатів у професійній кар'єрі допомогла якісна освіта, здобута в стінах альма-матер. Випускники М 53 щиро вдячні всьому професорсько-викладацькому складу механічного факультету ХАДІ. Добрим словом згадують справедливого і турботливого декана Володимира Петровича Ємельянова, який дав юним та амбіційним студентам путівку в життя, завжди старався допомогти і дати мудру пораду щодо того, що є головним у професії і як у ній знайти себе. Чимало викваліфікованих, ерудованих та майстерних викладачів для багатьох поколінь механіків стали справжніми легендами, зокрема: А. М. Холодов, Л. В. Назаров, В. В. Нічке, В. І. Сухінін, І. Г. Кириченко,

В. К. Руднев, Г. М. Кузнецов, С. М. Дерев'янка, А. Є. Токар, Л. О. Солнцев, І. М. Іщенко, Я. І. Житомирський, І. В. Жигаловський та багато інших. Вони уміли легко подати складне, часто розкривали своїм вихованцям перевірені роками викладацької практики секрети професійної діяльності, були мудрими наставниками та порадиниками упродовж усіх років навчання.

Випускники ХАДІ 1989 р. тримають на пульсі життя альма-матер, їх діти закінчили цей заклад, активно спілкуються між собою. Багато з них навіть створили спільні підприємства, і вони є доволі успішними, адже засновані на взаємній повазі та довірі. Випускники ХАДІ дякують долі за можливість бути студентами цього вишу, адже вони стали висококваліфікованими спеціалістами, сильними особистостями, які не пасують перед труднощами та впевнено йдуть до своєї мети.